

Johan olde Nordkamp

sinds 6 februari 1997 weduwnaar van

Marie Haarman

Hij werd geboren op 15 juni 1925 te De Lutte, op 9 april 1998 overleed hij door een noodlottige samenloop van omstandigheden.

"Volg oe eig'n kop, anders ko'j d'r ok wa nen boeskool op zelt'n", was één van zijn vele geveugelda uitspraken, uit levenservaring ont-sproten.

Een leven niet gaande over rozen. Hij probeerde daarin zijn eigen weg te vinden.

Vechtend en wetend waar hij het voor deed; voor zijn innig geliefde vrouw Marie en hún boerderijtje als liefhebberij.

Geluk omlijst met de geboorte van twee dochters en twee zonen.

Het werken ging door. Zomers om 3 uur 's ochtends grasmaaien, bij zonsopgang melken.

Full-time werkte hij aan "Het Spoor", bij maanlicht "sloten"; de dagen oneindig lang. Met maar

één doel voor ogen; een gelukkig bestaan. Geluk bestaande uit kleine dingen, een stal vol koeien, een ren vol konijnen, een volière met fazanten en leggende kippen, een trouwe hond. De natuur op zijn lijf geschreven, een lichaam waar hij veel van vroeg.

Hij hield van gezelligheid, thuis bij de kachel, sigaar in de hand, mensen om zich heen.

Trouw voorzag hij ma's wekelijkse zwemclubje van koffie, dat deed hij graag.

Evenals een potje "Boonaken" met zijn kroost.

Zelfs een kwaadaardige tumor bleef hij voor.

De kleinkinderen - "Het Jonga Leven"- volgde hij op de voet. Hij laefde ervan op.

Maar al dat geluk kalverde af door de onherroepelijke ziekte van ma. Hij verzorgde haar tot aan het eind. Haar overlijden liet een grote leegte in hem na. Wat resulteerde in een ongeëvenaarde eenzaamheid.

Meer dan 14 maanden probeerde hij het verlies te dragen. Maar hij alléén wist waar hij altijd voor had gevochten, een gelukkig leven met haar.

Pa, onze troost is dat je nu bij ma bent maar vergeet niet; je laat een onbeschrijfelijke leegte in ons na.

Hierbij bedanken we iedereen voor alle blijken van belangstelling en medeleven.

Kinderen en kleinkinderen.